

на нѣкаква сватба, на тържество или друго нѣкакво увеселение. Ала Наполеонъ гледаше много сериозно на войната, защото той знаеше, че Русия не е шега.

Главната руска войска се намираше въ града Вилна. Тамъ бѣше и рускиятъ царь Александъръ. Той сѣкашъ не вѣрваше, че Наполеонъ веднага ще навлѣзе въ Русия съ войската си, та заповѣда да се свикатъ офицеритѣ на вечеринка, на хоро и балъ. Тъкмо прѣзъ нощъта на 12 юни, когато царьтъ и генералитѣ му играеха на бала и се веселѣха, пристигнаха бързоконци, които пришегнаха нѣщо на ухото на главнокомандующия Барклая. Той се приближи до императора Александра и сжщо му пришегна.

— Ваше Величество, Наполеонъ заповѣдалъ на войскитѣ си тази нощъ да построятъ мостове прѣзъ рѣката и да навлѣзатъ въ руската земя. Сега френцитѣ се биятъ вече съ нашитѣ погранични войски.

Царьтъ се почуди.

— Не казвайте сега нищо на другитѣ, рече той. И продължи да се весели, като нищо да не е станало. Като мина единъ часъ, той не можа да се стърпи и напусна бала. Слѣдъ него излѣзоха всички офицери и се научиха, че войната вече е обявена.

Царьтъ много се разсърди.

— Азъ каза той на своитѣ голѣмци не започвамъ войната. Започва я Наполеонъ. Но ще се биемъ юнашки и азъ нѣма да се помиря никога съ него, докато не го надвия и докато не изпядя всички френци изъ свещената руска земя.

И наистина прѣзъ нощъта на 12 юни 1812 го-